

Hotline

От: Щербата Наталя Михайлівна
<foi+request-27071-788140ac@dostup.pravda.com.ua>
Отправлено: 23 октября 2017 г. 15:10
Кому: FOI requests at Омбудсмен
Тема: Інформаційний запит - 74сбс17През.один.матиКУпАП_3в

Доброго дня!

Просимо підтвердити отримання цього електронного листа за призначенням відповідно до приписів ст.7 Розділу III «Порядку роботи з електронними документами у діловодстві та їх підготовки до передавання на архівне зберігання», затвердженого Наказом Міністерства юстиції України від 11.11.2014 № 1886/5. NB! Офіційно повідомляємо, що цей письмовий електронний лист підписаний нами, Щербатою Наталею Михайлівною та Щербатою Анастасією Віталіївною, простим електронним підписом відповідно до нормативних приписів шляхом додавання до електронних даних, що складають текст листа, даних в електронній формі, призначених для ідентифікації нас як підписувачів листа – а саме власноручних підписів кожної з нас у вигляді власного прізвища та ініціалів друкованими літерами такого вигляду: «Н.М. Щербата» та, відповідно: «А.В. Щербата». Для особливо обдарованих: власне підпису передує підказка у вигляді слова «Підпис» з наступною двокрапкою. Щоб зрозуміти, що це означає, просимо залучити до прочитання цього листа письменних працівників секретаріату, які ходили в школу і вчили правила української пунктуації. P.S. Роз'яснюємо, що при підписуванні цього листа ми керувалися приписами ст.19.1 Конституції України, яка дозволяє будь-якій людині робити все, що прямо не заборонене законом. Форма та спосіб наших електронних підписів під цим листом вільно обрані кожною з нас серед запроваджених в реальне життя можливостей, наданих сучасними науковими досягненнями в галузі електроніки, в межах доступних опцій комп'ютерної техніки.

Цей лист є запитом на доступ до публічної інформації.

Цей лист є заявою на отримання інформації, необхідної нам для реалізації наших прав людини.

Цей лист є запитом на доступ до наших персональних даних та їх захист.

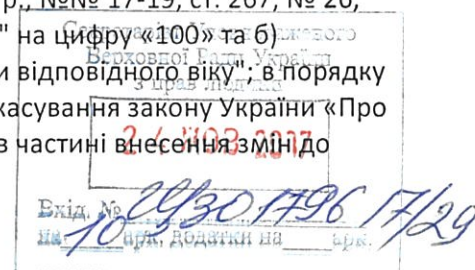
Цей лист є зверненням за захистом наших порушених прав людини шляхом квазі-судової процедури в порядку закону України «Про звернення громадян».

У цьому листі ми об'єднали вимоги, право на які передбачене законами України «Про інформацію», «Про звернення громадян», «Про доступ до публічної інформації», «Про захист персональних даних», а саме: а) ЗАПИТ в порядку закону України «Про доступ до публічної інформації»; б) ЗАЯВУ, в порядку закону України «Про інформацію» в сукупності із законом України «Про звернення громадян»; в) СКАРГУ, в порядку квазі-судової процедури, передбаченої законом України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини», в сукупності із законом України «Про звернення громадян»; г) ЗАПИТ в порядку закону України «Про захист персональних даних».

При об'єднанні кількох звернень в одному листі ми керувалися приписами ст.19.1 Конституції України, яка дозволяє будь-якій людині робити все, що прямо не заборонене законом. Оскільки жодним законом України ні прямо, ні опосередковано не заборонене об'єднання в одному документі кількох таких вимог, ми скористалися своїм конституційним правом, і подаємо їх в одному листі.

I. Факти

1. 20.03.17 о 22-50 ми звернулась до Президента України п. Петра Порошенка з електронним письмовим листом «Скарга №6-17 про винищення (истребление) в Україні дітей без батьків та їх матерів» і просили, серед іншого, негайно звернутись до Конституційного Суду України, відповідно до ст.150.2 Конституції України, з конституційним поданням про невідповідність ст.ст.3, 22, 24, 27, 28, 46, 48 та 49 Конституції України (неконституційність) закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» від 24.12.2015 №911-VIII в частині внесення змін до частини першої статті 18-3 Закону України "Про державну допомогу сім'ям з дітьми" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 20, ст. 102; 2005 р., №№ 17-19, ст. 267, № 26, ст. 356; 2006 р., № 22, ст. 185; 2012 р., № 4, ст. 21) у вигляді а) заміни цифри "50" на цифру «100» та б) виключення слів "але не менше 30 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку"; в порядку законодавчої ініціативи, подати до Верховної Ради України законопроект про скасування закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» від 24.12.2015 №911-VIII в частині внесення змін до

частини першої статті 18-3 Закону України "Про державну допомогу сім'ям з дітьми" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 20, ст. 102; 2005 р., №№ 17-19, ст. 267, № 26, ст. 356; 2006 р., № 22, ст. 185; 2012 р., № 4, ст. 21) у вигляді а) заміни цифри "50" на цифру «100» та б) виключення слів "але не менше 30 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку"; в порядку законодавчої ініціативи, подати до Верховної Ради України законопроект про негайне припинення та заборону 10-кратного перевищення будь-яких бюджетних виплат в рахунок заробітної плати та соціальних виплат, в розрахунку на місяць, в порівнянні з мінімальними аналогічними виплатами; в порядку законодавчої ініціативи, подати до Верховної Ради України законопроект про негайне повернення до бюджету усіх бюджетних виплат за останні 10 років в рахунок заробітної плати та соціальних виплат, в розрахунку на місяць, що 10-кратно перевищують мінімальні аналогічні виплати, як отриманих з порушенням основних принципів прав людини, зокрема, принципу суспільної справедливості та пропорційності витрат суспільних фондів; в порядку законодавчої ініціативи, подати до Верховної Ради України законопроект про внесення змін до Кримінального кодексу України, яким доповнити вказаний кодекс усіма злочинами, передбаченими ст.ст.7 та 8 Римського статуту міжнародного кримінального суду як злочинами проти людяності та воєнними злочинами, за національним кримінальним правом.

1.1. Електронний письмовий лист «Скарга №6-17 про винищення (истребление) в Україні дітей без батьків та їх матерів» підписаний нами простими електронними підписами відповідно до нормативних приписів шляхом додавання до електронних даних, що складають текст листа, даних в електронній формі, призначених для ідентифікації нас як підписувачів листа – а саме власноручних підписів кожної з нас у вигляді власного прізвища та ініціалів друкованими літерами такого вигляду: «Н.М. Щербата» та, відповідно, «А.В. Щербата». Власне підпису передувала підказка у вигляді слова «Підпис» з наступною двокрапкою.

1.2. При підписуванні електронного письмового листа «Скарга №6-17 про винищення (истребление) в Україні дітей без батьків та їх матерів» ми керувалися приписами ст.19.1 Конституції України, яка дозволяє будь-якій людині робити все, що прямо не заборонене законом. Форма та спосіб наших електронних підписів під електронним письмовим листом «Скарга №6-17 про винищення (истребление) в Україні дітей без батьків та їх матерів» вільно обрані нами серед запроваджених в реальне життя можливостей, наданих сучасними науковими досягненнями в галузі електроніки, в межах доступних опцій комп'ютерної техніки.

1.3. Далі наводиться повний текст «Скарги №6-17 про винищення (истребление) в Україні дітей без батьків та їх матерів» (цитата):

«Просимо підтвердити отримання цього електронного листа за призначенням відповідно до приписів ст.7 Розділу III «Порядку роботи з електронними документами у діловодстві та їх підготовки до передавання на архівне зберігання», затвердженого Наказом Міністерства юстиції України від 11.11.2014 № 1886/5.

Президенту України п. Петру Порошенку

01220, м. Київ, вул. Банкова, 11, anna.kiliova@apu.gov.ua, vidkrytist@apu.gov.ua; Щербата Наталя Михайлівна, людина з інвалідністю 2 групи,

Щербата Анастасія Віталіївна, дитина-інвалід

21037, м. Вінниця, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

С К А Р Г А №6-17

про винищення (истребление) в Україні дітей без батьків та їх матерів

I. Факти

1. Ми є родина одинокої матері та дитини з інвалідністю без батька. До 01.01.2016 року ми отримували державну допомогу на дитину одиноким матерям в розмірі 436.50 грн./міс. на підставі ст.18-3 закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми».

2. Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» від 24.12.2015 №911-VIII передбачене наступне:

«I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

15. У частині першій статті 18-3 Закону України "Про державну допомогу сім'ям з дітьми" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 20, ст. 102; 2005 р., №№ 17-19, ст. 267, № 26, ст. 356; 2006 р., № 22, ст. 185; 2012 р., № 4, ст. 21) цифри "50" замінити цифрами "100", а слова "але не менше 30 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку" виключити».

3. На підставі вказаного закону з 01.01.16 місцевий орган соціального захисту припинив виплату нам вказаної допомоги. Мотивація таких дій зводилась до наступного (цитата з листа соцзахисту): «Середньомісячний сукупний дохід сім'ї на одну особу становить 3064,64грн.:2=1532,32грн. Оскільки середньомісячний сукупний дохід Вашої сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців перевищує 100 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку (станом на 01.01.2016 р. становить 1455,00 грн.), тому

Ваша сім'я не має права на допомогу на дітей одиницями матерям». Тобто, при перевищенні означеного розміру доходів на 77 грн./міс. на особу від дитини відібрали вшестеро більше – 436.50 грн.

3.1. При цьому органи соцзахисту провели наведені обрахунки для визначення/відсутності нашого права на вказану допомогу, виходячи з розміру антиконституційного прожиткового мінімуму, встановленого в щорічному законі про бюджет, або бюджетного прожиткового мінімуму (далі – БПМ), зневаживши значно більший за розміром прожитковий мінімум, встановлений Конституцією України, або конституційний прожитковий мінімум (далі – КПМ), і так само зневаживши навіть блідолицького меншого брата КПМ – фактичний прожитковий мінімум, обрахований МСП України (але насправді занижений від реального, за оцінкою фахівців, в 1,5 – 3 рази – наразі цифри уточнюються).

4. Однак, відповідно до ст.46.3 Конституції України, «Пенсії, інші види соціальних виплат та допомоги, що є основним джерелом існування, мають забезпечувати рівень життя, не нижчий від прожиткового мінімуму, встановленого законом».

4.1. А законом України «Про прожитковий мінімум», ухваленим на виконання ст.46 Конституції України, передбачено:

- Преамбула: «Цей Закон відповідно до статті 46 Конституції України дає визначення прожитковому мінімуму, закладає правову основу для його встановлення, затвердження та врахування при реалізації державою конституційної гарантії громадян на достатній життєвий рівень.

- ст.1: Прожитковий мінімум - вартісна величина достатнього для забезпечення нормального функціонування організму людини, збереження його здоров'я набору продуктів харчування (далі - набір продуктів харчування), а також мінімального набору непродовольчих товарів (далі - набір непродовольчих товарів) та мінімального набору послуг (далі - набір послуг), необхідних для задоволення основних соціальних і культурних потреб особистості.

Прожитковий мінімум визначається нормативним методом у розрахунок на місяць на одну особу, а також окремо для тих, хто відноситься до основних соціальних і демографічних груп населення:

дітей віком до 6 років;

дітей віком від 6 до 18 років;

працездатних осіб;

осіб, які втратили працездатність.

- ст.3: 1. Набір продуктів харчування та набір непродовольчих товарів визначаються в натуральних показниках, набір послуг - у нормативах споживання не рідше одного разу на п'ять років.

2. Набір продуктів харчування формується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, з використанням нормативів фізіологічної потреби організму людини в продуктах харчування виходячи з їх хімічного складу та енергетичної цінності, з урахуванням рекомендацій Всесвітньої організації охорони здоров'я.

Основними принципами формування набору продуктів харчування є:

забезпечення дитини повноцінним харчуванням для розвитку організму;

забезпечення дитини віком від 6 до 18 років додатковим харчуванням для активного соціального та фізичного розвитку;

задоволення організму працюючої особи у відтворенні працездатності, збереження працездатності для безробітного, відновлення у необхідних випадках працездатності для особи, яка її втратила;

підтримання повноцінного функціонування організму людини похилого віку.

3. Набір непродовольчих товарів формується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, з використанням нормативів забезпечення засобами гігієни, медикаментозними засобами, засобами захисту організму людини від впливу навколишнього середовища, а також засобами для влаштування побуту.

Основними принципами формування набору непродовольчих товарів є:

забезпечення збереження здоров'я та підтримання життєдіяльності організму людини;

урахування особливостей потреб осіб, які відносяться до різних соціальних і демографічних груп населення;

урахування культурно-побутових потреб особистості.

4. До набору послуг включаються житлово-комунальні, транспортні, побутові послуги, послуги зв'язку, закладів культури, освіти, охорони здоров'я та інші.

Набір послуг формується уповноваженими центральними органами виконавчої влади у сферах надання відповідних послуг.

Основними принципами формування набору послуг є:

задоволення мінімальної потреби громадян у житлі, організації побуту, користуванні транспортом, закладами культури, у підтриманні зв'язку з навколишнім середовищем;

задоволення потреби громадян у користуванні закладами освіти, охорони здоров'я; визначення житлово-комунальних послуг (по водопостачанню, тепlopостачанню, газопостачанню, електропостачанню, водовідведенню, утриманню та експлуатації житла та прибудинкових територій, сміттєзбиранню, утриманню ліфтів) виходячи із соціальної норми житла та нормативів споживання зазначених послуг; урахування особливостей потреб осіб, які належать до різних соціальних і демографічних груп населення.

- ст.4: Прожитковий мінімум встановлюється Кабінетом Міністрів України після проведення науково-громадської експертизи сформованих набору продуктів харчування, набору непродовольчих товарів і набору послуг.

Порядок проведення науково-громадської експертизи встановлюється на принципах соціального партнерства та затверджується Кабінетом Міністрів України.

Прожитковий мінімум на одну особу, а також окремо для тих, хто відноситься до основних соціальних і демографічних груп населення, щороку затверджується Верховною Радою України в законі про Державний бюджет України на відповідний рік. Прожитковий мінімум публікується в офіційних виданнях загальнодержавної сфери розповсюдження.

(NB! До 2005 року існувала розумна редакція закону, за якою «Прожитковий мінімум на одну особу, а також окремо для тих, хто відноситься до основних соціальних і демографічних груп населення, за поданням Кабінету Міністрів України щорічно затверджується Верховною Радою України до початку розгляду Державного бюджету України і періодично переглядається відповідно до зростання індексу споживчих цін разом з уточненням показників Державного бюджету України та публікується в офіційних виданнях».

Скасування цієї норми внесло лише плутанину та уможливило підміну поняття конституційного прожиткового мінімуму на свавільно встановлюваний бюджетний прожитковий мінімум).

- ст.5: Для спостереження за динамікою рівня життя в Україні на основі статистичних даних про рівень споживчих цін центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, розраховує щомісяця фактичний розмір прожиткового мінімуму на одну особу, а також окремо для тих, хто відноситься до основних соціальних і демографічних груп населення.

Розрахунки щомісячного фактичного розміру прожиткового мінімуму на одну особу, а також окремо для тих, хто відноситься до основних соціальних і демографічних груп населення, оприлюднюються до 20 числа наступного місяця центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, на його офіційному веб-сайті у мережі Інтернет, а також публікуються в офіційних виданнях загальнодержавної сфери розповсюдження.

Дані про фактичний розмір прожиткового мінімуму на одну особу, а також окремо для тих, хто відноситься до основних соціальних і демографічних груп населення, разом із відповідними розрахунками щомісяця надаються Президенту України, Верховній Раді України, сторонам соціального діалогу на національному рівні - всеукраїнським об'єднанням професійних спілок, всеукраїнським об'єднанням організацій роботодавців та Кабінету Міністрів України».

4.2. Тобто, закон України «Про прожитковий мінімум» в ст.1 встановив прожитковий мінімум, а саме надав його поняття: «Прожитковий мінімум - вартісна величина достатнього для забезпечення нормального функціонування організму людини, збереження його здоров'я набору продуктів харчування (далі - набір продуктів харчування), а також мінімального набору непродовольчих товарів (далі - набір непродовольчих товарів) та мінімального набору послуг (далі - набір послуг), необхідних для задоволення основних соціальних і культурних потреб особистості».

4.3. Перелік набору продуктів харчування, набору непродовольчих товарів і набору послуг (далі – Перелік) затверджений постановами Кабінету Міністрів України від 14.04.2000 №656 «Про затвердження наборів продуктів харчування, наборів непродовольчих товарів та наборів послуг для основних соціальних і демографічних груп населення», та прийнятою на її заміну постановою Кабінету Міністрів України від 11.10.16 №780 з такою ж назвою.

4.4. Це означає, що наступним кроком Кабмін має ВСТАНОВЛЮВАТИ конкретний черговий прожитковий мінімум (його грошовий розмір), відповідний ст.46 Конституції України (=вартість Переліку в конкретний момент часу – КПП), який потім ЗАТВЕРДЖУЄ Верховна Рада в законі про бюджет. Наскільки ми розуміємо, КМУ має встановити КПП як вартість Переліку шляхом підрахунку вартості усіх складових Переліку, на конкретний час, та наступного ухвалення власного рішення про встановлення КПП на певний період часу. Виходячи з аналізу наведеного вище закону, прожитковий мінімум, в розумінні ст.46 Конституції (конституційний прожитковий мінімум), - це сумарна вартісна величина встановленого переліку набору продуктів харчування, мінімального набору непродовольчих товарів та мінімального набору послуг, достатніх

для забезпечення нормального функціонування організму людини, збереження його здоров'я, для задоволення основних соціальних і культурних потреб особистості, обрахована за актуальними цінами. Лише в цьому випадку прожитковий мінімум забезпечить купівельну здатність придбання всього нормативного переліку.

4.5. Однак, з моменту ухвалення закону України «Про прожитковий мінімум» від 15.07.1999 року, тобто, протягом майже 18 років, насправді не ухвалено жодного рішення КМУ про встановлення поточного грошового розміру КПМ, і на практиці в усіх законах про бюджет Верховна Рада ВСТАНОВЛЮЄ прожитковий мінімум, а не ЗАТВЕРДЖУЄ раніше встановлений Кабміном, тобто, де-факто діє без законних повноважень на такі дії, та ще й за відсутності фактичних підстав (відсутності встановленого КМУ грошового розміру КПМ).

Тобто, ВРУ встановлює прожитковий мінімум «від балди» - «по поняттям», а не за Конституцією та законом. 4.6. Різниця між фактичним прожитковим мінімумом, визначеним МСПУ, та свавільно встановлюваним в бюджетних законах, вражаюча: нам «малюють» цифру прожиткового мінімуму, яка відповідає не більше 45-48% фактичного, більш наближеного до конституційного прожиткового мінімуму. Судячи з оприлюдненої на сайті МСПУ статистики (<http://www.msp.gov.ua/news/12286.html>), бюджетний прожитковий мінімум (БПМ) є протиправним і не має нічого спільного з конституційним прожитковим мінімумом (КПМ = вартістю Переліку), оскільки зазвичай не досягає і половини розміру останнього – навіть його обрізаної версії авторства МСПУ, названої «фактичний прожитковий мінімум» (ФПМ). І це при тому, що витрати на медичну допомогу в жодний прожитковий мінімум не закладені, а відтак, і не враховані МСП в складі ФПМ. Так, за офіційними даними МСП України:

Прожитковий мінімум у 2015-17 роках - за законом (БПМ) на кількість днів на місяць та фактичний (ФПМ)

Місяць, рік	для дітей віком до 6 років			для дітей віком від 6 до 18 років		
	БПМ	ФПМ	БПМ на днів	БПМ	ФПМ	БПМ на днів
2015						
Січ.15	1032	1477	22	1286	1877	21
Лют.15	1032	1535	19	1286	1952	18
Бер.15	1032	1669	19	1286	2137	19
Кві.15	1032	2109	15	1286	2593	15
Тра.15	1032	2356	14	1286	2858	14
Чер.15	1032	2419	13	1286	2930	13
Лип.15	1032	2439	13	1286	2934	14
Сер.15	1032	2381	13	1286	2873	14
Вер.15	1167	2421	14	1455	2925	15
Жов.15	1167	2308	16	1455	2815	16
Лис.15	1167	2401	15	1455	2930	15
Гру.15	1167	2418	15	1455	2951	15
2016						
Січ.16	1167	2460	15	1455	3001	15
Лют.16	1167	2465	14	1455	2996	14
Бер.16	1167	2481	15	1455	3014	15
Кві.16	1167	2488	14	1455	3020	14
Тра.16	1228	2609	15	1531	3144	15
Чер.16	1228	2644	14	1531	3177	14
Лип.16	1228	2689	14	1531	3208	15
Сер.16	1228	2657	14	1531	3169	15
Вер.16	1228	2683	14	1531	3204	14
Жов.16	1228	2722	14	1531	3260	15
Лис.16	1228	2814	13	1531	3364	14
Гру.16	1355	2868	15	1689	3428	15
2017						
Січ.17	1355	2636	16	1689	3197	16
Лют.17	1355	2671	16	1689	3237	16

(МСП України протиправно відмовлявся надавати наявні дані за лютий 2017 року до їх офіційного оприлюднення, – причому відмовляє так за кожний місяць).

4.7. Це означає, що на момент введення в дію закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» від 24.12.2015 №911-VIII, сума доходу, означена як максимальна для визначення наявності/відсутності права на отримання допомоги одинокій матері, застосована в розмірі 1455 грн. для

дітей віком від 6 до 18 років і 1167 грн. для дітей віком до 6 років. Однак, за розрахунками МСП України, протягом другої половини 2015 року ці суми ледве сягали, і то не завжди, лише половини прожиткового мінімуму для дитини кожного віку. Тобто, законодавець вирішив, що і дитині без батька, і її одинокій матері (яка з 16-річного віку пропрацювала майже 30 років – все життя, і отримала інвалідність на роботі) достатньо їсти через день, через день користуватися опаленням, електрикою, туалетом, купувати лише половину визначених як державна гарантія речей та послуг, і взагалі не отримувати медичної допомоги та купувати ліків, - і саме тому відібрав право у таких родин на раніше отримувану допомогу одинокій матері.

5. Фактичні доходи нашої родини склали, загалом за півроку, половину розміру визначеного МСП фактичного прожиткового мінімуму на дитину віком до 18 років в середньому - 1532,32 грн. на особу в місяць. Це означає, що дохід дитини не перевищував, а насправді не досягав 100% прожиткового мінімуму цієї категорії, і тому родина і тоді, і зараз має право на державну допомогу на дитину одиноким матерям. Але в дитини забрали ті 30% хоча б свавільного прожиткового мінімуму, який вона отримувала, суттєво зменшивши і так мізерні доходи, які не забезпечують мінімальних потреб. В той же час, за даними Рахункової палати України, видатки у 2014 році на одного вихованця школи-інтернату для дітей-сиріт коливалися від 60 тисяч до 378 тисяч гривень, тобто, в рази і на порядки більше. Напевно, різниця в тому, що в будь-якій публічній структурі, на відміну від родини, дітей-сиріт можна грабувати через відкати, і тому родину дитини грабують напряму, законом.

6. Така ситуація є системною та систематичною в Україні, оскільки встановлена на рівні закону, яким влада позбавила щоденного харчування понад три мільйони громадян України, і половина з них – діти.

7. Водночас, за даними відкритих джерел, топ-чиновники державних структур України виплачують собі шалені суми у формі офіційної зарплатні за рахунок народних коштів. Зокрема,

7.1. Восени 2016 року Прем'єр-міністр України Гройсман В.Б. встановив особисто собі та усім членам Кабінету-Міністрів України щомісячну зарплату в сумі 100 000 грн. При цьому він ще й заплатив собі та колегам таку зарплату заднім числом за сім місяців, що заборонено законом, завдавши в такий спосіб збитки бюджету в десятки мільйонів гривень. Щоб отримати щомісячний дохід Гройсмана В.Б., потрібно скласти «обрізаний» дохід родини одинокій матері на особу за 5 років і 9 місяців. А за публічною заявою народного депутата України Вадима Рабіновича газеті «Факты и комментарии» 03.02.17 (<http://fakty.ua/229838-vadim-rabinovich-lyudi-bedneyut-a-ministry-vypisyvayut-sebe-premii>): «Самое страшное, что делает правительство, — это освобождает страну от пенсионеров и малоимущих. Потому что они ему не нужны, ему нужно расчистить это пространство. И, чтоб вы знали, когда каждый человек наскребает копейки на платежки за коммунальные услуги, в прошлом месяце правительство выписало себе 224 тысячи гривен премии — премьер и его замы. Вдумайтесь в этот цинизм! Что я могу сказать? Я не хочу переходить на личности, но их надо гнать. И чем быстрее, тем лучше», — заявил Вадим Рабинович. Ми не обирали цього народного обранця, але висловлену ним позицію поділяємо.

7.2. Зарплати голів НАК «Нафтогаз України» та ПАТ «Укргазвидобування» сягають 1 000 000 грн./міс. – наш обрізаний владою дохід в такій сумі ми можемо отримати за 57 років. Їх секретаркам, до яких навіть немає особливих освітніх вимог, виплачується 44 000 грн./міс. – гроші нашого доходу набіжуть в такій сумі за 2 з половиною роки.

7.3. Генеральний директор «Укрпошти» отримує 750 000 грн./міс., що еквівалентно нашому «обрізаному» доходу майже за 43 роки.

7.4. Судді Верховного Суду України поклали зарплату в 300 000 – 400 000 грн./міс. Нам до такої суми треба скласти дохід за майже 23 роки.

7.5. Голова Нацбанку України заробляє 200 000 грн./міс., що дорівнює нашому доходу за майже 11 з половиною років.

8. Наведені факти свідчать про несправедливий та непропорційний розподіл державою Україна суспільних фондів, що є системним порушенням базових принципів прав людини.

9. Існуючий стан речей складає загрозу не лише для нашого та усіх інших одиноких матерів та їх дітей здоров'я, а й для нашого та усіх інших одиноких матерів та їх дітей життя, і порушують наше право на життя, гарантоване ст.2 Європейської Конвенції про захист прав людини та основних свобод (матеріальний аспект), та право не бути підданою катуванню, гарантоване ст.3 Європейської Конвенції про захист прав людини та основних свобод (матеріальний аспект), в сукупності зі ст.14 цієї ж Конвенції – з дискримінацією нас в цих правах за ознаками статусу дитячого віку та члена малозабезпеченої родини з дітьми.

II. Аргументація

10. Наведені факти порушують наші конституційні права, гарантовані ст.ст.3, 22, 24, 27, 28, 46, 48 та 49 Конституції України:

10.1. ст.3: «Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави»;

10.2. ст.22: «2. Конституційні права і свободи гарантуються і не можуть бути скасовані.

3. При прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод»;

10.3. ст.24: «Громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом.

Не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками».

10.4. ст.27: «Кожна людина має невід'ємне право на життя.

Ніхто не може бути свавільно позбавлений життя. Обов'язок держави - захищати життя людини»;

10.5. ст.28: «2. Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню»;

10.6. ст.46: «3. Пенсії, інші види соціальних виплат та допомоги, що є основним джерелом існування, мають забезпечувати рівень життя, не нижчий від прожиткового мінімуму, встановленого законом»;

10.7. ст.48: «Кожен має право на достатній життєвий рівень для себе і своєї сім'ї, що включає достатнє харчування, одяг, житло»;

10.8. ст.49: «Кожен має право на охорону здоров'я...».

11. Шляхом ухвалення нового закону держава відмовилась від свого основного обов'язку, звузила наявний обсяг існуючих прав дитини без батька та відібрала частину її соціальних виплат, що перевищувала половину фактичного розміру встановленого чиновниками прожиткового мінімуму. При цьому, держава не забезпечила дитині, шляхом соціальних виплат, рівня життя, не нижчого від прожиткового мінімуму, не забезпечила їй та її матері достатнього харчування, одягу, житла та охорони здоров'я, а також дискримінувала дитину та її матір, за соціальною ознакою, в їх праві на власність, на життя та на здоров'я в порівнянні з топ-чиновниками держави. В такий спосіб держава застосувала катування до дитини та її матері у вигляді піддання їх голоду, та створила загрозу для здоров'я та життя дитини та її матері внаслідок недоїдання. Ці факти складають порушення ст.ст.3, 22, 24, 27, 28, 46, 48 та 49 Конституції України.

12. Наведені факти підпадають також під кваліфікацію злочинів проти людяності, передбачених ст.7

Римського статуту міжнародного кримінального суду (МКС), підписаного Україною 20.01.2000 р. – навмисні довготривалі широкомасштабні масові катування та винищення кілька мільйонів одиноких матерів з дітьми України. Однак, за 17 років влада України, двічі визнавши юрисдикцію МКС щодо ст.7 Римського статуту на території України, при цьому навіть не спромоглася визнати такі важкі міжнародні злочини проти людяності злочинами за українським національним правом – вони до сьогодні не внесені як злочини до Кримінального кодексу України.

III. Вимоги

Виходячи з викладеного, звертаємось до Президента України п. П. Порошенка П.О. з цим зверненням і просимо:

13. негайно звернутися до Конституційного Суду України, відповідно до ст.150.2 Конституції України, з конституційним поданням про невідповідність ст.ст.3, 22, 24, 27, 28, 46, 48 та 49 Конституції України (неконституційність) закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» від 24.12.2015 №911-VIII в частині внесення змін до частини першої статті 18-3 Закону України "Про державну допомогу сім'ям з дітьми" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 20, ст. 102; 2005 р., №№ 17-19, ст. 267, № 26, ст. 356; 2006 р., № 22, ст. 185; 2012 р., № 4, ст. 21) у вигляді а) заміни цифри "50" на цифру «100» та б) виключення слів "але не менше 30 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку".

14. Можливим джерелом покриття майбутніх бюджетних витрат на фінансування такого закону є скорочення витрат на утримання органів влади та повернення до бюджету нетрудових доходів, в тому числі шляхом:

14.1. законодавчого встановлення заборони 10-кратного перевищення будь-яких бюджетних виплат в рахунок заробітної плати та соціальних виплат, в розрахунку на місяць, в порівнянні з мінімальними аналогічними виплатами. (Подібний досвід є поширеним в світі. Зокрема, в Японії мінімальна та максимальна зарплати не можуть різнитися більш як втричі);

14.2. негайного припинення усіх бюджетних виплат в рахунок заробітної плати та соціальних виплат, в розрахунку на місяць, що 10-кратно перевищують мінімальні аналогічні виплати;

- 14.3. законодавчого встановлення вимоги негайного повернення до бюджету усіх бюджетних виплат в рахунок заробітної плати та соціальних виплат, в розрахунку на місяць, що 10-кратно перевищують мінімальні аналогічні виплати, як отриманих з порушенням основних принципів прав людини, зокрема, принципу суспільної справедливості та пропорційності витрат суспільних фондів.
15. В порядку законодавчої ініціативи, подати до Верховної Ради України законопроект про скасування закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» від 24.12.2015 №911-VIII в частині внесення змін до частини першої статті 18-3 Закону України "Про державну допомогу сім'ям з дітьми" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 20, ст. 102; 2005 р., №№ 17-19, ст. 267, № 26, ст. 356; 2006 р., № 22, ст. 185; 2012 р., № 4, ст. 21) у вигляді а) заміни цифри "50" на цифру «100» та б) виключення слів "але не менше 30 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку". Визначити цей законопроект як невідкладний для його позачергового розгляду Верховною Радою України.
16. В порядку законодавчої ініціативи, подати до Верховної Ради України законопроект про негайне припинення та заборону 10-кратного перевищення будь-яких бюджетних виплат в рахунок заробітної плати та соціальних виплат, в розрахунку на місяць, в порівнянні з мінімальними аналогічними виплатами. Визначити цей законопроект як невідкладний для його позачергового розгляду Верховною Радою України.
17. В порядку законодавчої ініціативи, подати до Верховної Ради України законопроект про негайне повернення до бюджету усіх бюджетних виплат за останні 10 років в рахунок заробітної плати та соціальних виплат, в розрахунку на місяць, що 10-кратно перевищують мінімальні аналогічні виплати, як отриманих з порушенням основних принципів прав людини, зокрема, принципу суспільної справедливості та пропорційності витрат суспільних фондів. Визначити цей законопроект як невідкладний для його позачергового розгляду Верховною Радою України.
18. В порядку законодавчої ініціативи, подати до Верховної Ради України законопроект про внесення змін до Кримінального кодексу України, яким доповнити вказаний кодекс усіма злочинами, передбаченими ст.ст.7 та 8 Римського статуту міжнародного кримінального суду як злочинами проти людяності та воєнними злочинами, за національним кримінальним правом.
19. Забезпечити, усіма наявними повноваженнями, якнайшвидшу беззастережну ратифікацію Україною Римського статуту міжнародного кримінального суду на умовах цього статуту.
20. Подати інформацію про наведені в цій скарзі та встановлені в ході перевірки факти злочинів проти людяності, скоєні та скоювані щодо понад трьох мільйонів українців – усіх дітей без батьків та їх одиноких матерів, Раді Безпеки ООН для наступної її передачі Прокурору МКС та уможливлення проведення останньою розслідування.
21. Подати інформацію про наведені в цій скарзі та встановлені в ході перевірки факти злочинів проти людяності, скоєні та скоювані щодо понад трьох мільйонів українців – усіх дітей без батьків та їх одиноких матерів, Прокурору МКС для уможливлення проведення нею розслідування, за приписами ст.15 Римського статуту міжнародного кримінального суду, *proprio motu* (за власною ініціативою).
22. ТЕРМІНОВО провести перевірку викладених в цій скарзі фактів та її розгляд в установленому законом порядку. При цьому забезпечити реалізацією наших прав:
- 22.1. особисто викласти аргументи комісії (особі), що перевірятиме скаргу, та взяти участь у перевірці поданої скарги;
- 22.2. знайомитися з матеріалами перевірки скарги;
- 22.3. подавати додаткові матеріали та наполягати на їх запиті органом, який розглядає скаргу;
- 22.4. бути присутнім при розгляді скарги;
- 22.5. користуватися послугами адвоката або представника;
- 22.6. одержати письмову відповідь про результати розгляду скарги;
- 22.7. висловлювати усно або письмово вимогу щодо дотримання таємниці розгляду скарги;
- 22.8. вимагати відшкодування збитків, якщо вони стануть результатом порушень встановленого порядку розгляду звернень.
23. Забезпечити участь кожної з нас в перевірці та розгляді скарги; для цього повідомити нам прізвища, імена та по-батькові, найменування посад посадових осіб, яким буде доручено проводити перевірку та/чи розгляд скарги, та завчасно повідомляти про місце та час усіх запланованих заходів з перевірки та/чи розгляду скарги.
24. Надати кожній з нас завчасно до початку розгляду скарги можливість ознайомлення з усіма матеріалами з перевірки скарги шляхом надсилання належних їх факсимільних копій (фотокопій з оригіналів) нам на домашню адресу та, додатково, цифрових факсимільних копій (фотокопій з оригіналів) матеріалів з перевірки скарги на електронну адресу natanaza@gmail.com.
25. Встановити поіменно та повідомити кожній з нас усіх винних та відповідальних посадових осіб, причетних до фактів викладених в цій скарзі порушень наших прав.

26. Розглянути цю скаргу в нашій присутності за місцем нашого проживання, заздалегідь повідомивши час та місце розгляду.

Вказане клопотання заявляється на підставі ст.ст.21.1, 24.1, 24.2 Конституції України, ст.ст.4.1.e), 5.2, 5.3, 13.1 Конвенції ООН про права інвалідів, що є частиною українського законодавства з 30.12.2009 року, ст.ст.6.1, 8, 14 Європейської Конвенції про захист прав людини та основних свобод, що є частиною українського законодавства з 24.07.1997 року, Резолюції Генеральної Асамблеї ООН №48/96 «Стандартні правила забезпечення рівних можливостей для інвалідів», прийнятої на 48 сесії Генеральної Асамблеї ООН 20 грудня 1993 року, ст.1.1.5), ст.ст.6.2, 12 закону України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні» для застосування позитивної дискримінації (розумного пристосування) з метою усунення непрямой дискримінації людей з інвалідністю та забезпечення їм, через розумне пристосування, однакового з неінвалідами доступу до квазі-судової процедури розгляду звернень в порядку закону України «Про звернення громадян».

27. Оскільки ми є родина малозабезпечених людей з інвалідністю і, за правом прав людини, маємо право на публічних адвокатів, просимо забезпечити доступ кожній з нас до квазі-судової процедури з розгляду цієї скарги, гарантований ст.6.1 Конвенції, в частині права на безоплатну правову допомогу як складової забезпечення принципу рівності сторін та змагальності процедури розгляду скарги. Наведену конвенційну гарантію просимо забезпечити шляхом покладення зобов'язання на Вінницький місцевий центр з надання безоплатної вторинної правової допомоги (21021, м. Вінниця, вул. Порики, 29, vinnytsya1.vinnytsya@legalaid.gov.ua, тел.0-800-213-103) направити адвокатів для представництва наших інтересів під час розгляду цієї скарги призначеної дати в призначеному місці. На наше звернення ще від 17.07.15 вказаний Центр ухвалив рішення про надання Щербатій Н.М. безоплатної правової допомоги, але так його і не виконав, адвоката для представництва інтересів в квазі-судових процедурах не виділив, і адвоката я не маємо. На звернення Щербатої А.В. Центр навіть не відповів, і адвоката не виділив.

27.1. Просимо забезпечити виконання усіх дій з перевірки та розгляду цієї скарги за нашої участі та участі публічних (призначених) адвокатів.

28. Відповідно до 20.2 закону України «Про звернення громадян», «На обґрунтовану письмову вимогу громадянина термін розгляду може бути скорочено від встановленого цією статтею терміну». Відтак, просимо розглянути наше звернення у скорочений 3-денний строк, оскільки питання стосується доль мільйонів українських сімей дітей без батьків та їх одиноких матерів, а тому містить важливий суспільний інтерес, і щоденне зволікання з поновлення наших порушених прав, викладених в цьому зверненні, є загрозовим для нашого життя та життів мільйонів інших українських сімей дітей без батьків та їх одиноких матерів.

28.1. Відповідно до 20.3 закону України «Про звернення громадян», «Звернення громадян, які мають встановлені законодавством пільги, розглядаються у першочерговому порядку». Просимо розглянути наше звернення як людини з інвалідністю 2 групи та дитини-інваліда – осіб, які мають пільги за законодавством, у першочерговому порядку.

29. Визнати факт порушення щодо кожної з нас ст.ст.3, 22, 24, 27, 28, 46, 48 та 49 Конституції України; ст.2 та 3, в сукупності зі ст.14 Європейської Конвенції про захист прав людини та основних свобод.

30. Забезпечити негайне поновлення наших порушених прав, реальне виконання прийнятих у зв'язку зі скаргою рішень; для цього негайно забезпечити кожній з нас, так само, як і усім дітям України без батьків та їх одиноким матерям недискримінаційне забезпечення рівня життя шляхом отримання доходів на кожную особу в розмірі, не нижчому від конституційного прожиткового мінімуму.

31. Забезпечити, усіма наявними повноваженнями, усунення від займаних посад Прем'єр-міністра України Гройсмана В.Б., Віце-прем'єр-міністра України Розенка П.В., Міністра соціальної політики України Рєви А.О., як персонально відповідальних за широкомасштабні катування та винищення (истребление) понад трьох мільйонів українців – усіх дітей України без батьків та їх одиноких матерів.

32. Подати Генеральній прокуратурі України матеріали з перевірки цієї скарги на предмет розслідування наведених в ній фактів злочинів проти людяності та притягнення винних до кримінальної відповідальності національним судом.

33. Забезпечити негайне припинення, усіма наявними повноваженнями, наведених тут широкомасштабних порушень прав людини.

34. Виявити та усунути причини та умови, які сприяли наведеним тут порушенням; забезпечити унеможливлення повторення таких порушень на майбутнє.

35. Вжити передбачених законом заходів та вирішити питання про притягнення у встановленому законом порядку до встановленої законом відповідальності, за наведені в цій скарзі та виявлені в ході перевірки скарги додаткові порушення наших прав людини, усіх інших, встановлених в ході перевірки цієї скарги,

винних та відповідальних посадових осіб, причетних до викладених в цій скарзі та встановлених перевіркою порушень.

36. Не допускати безпідставної передачі розгляду цієї скарги іншим органам. Ми не надаємо згоди на передачу цієї скарги та наших персональних даних будь-яким третім особам.

37. Надати кожній з нас можливість ознайомлення з усіма матеріалами з розгляду цієї скарги шляхом надсилання їх належних факсимільних копій (фотокопій з оригіналів) в паперовій та цифровій (електронній) формі на нашу домашню та електронну адреси.

38. Надати кожній з нас на домашню адресу письмове рішення та письмову відповідь з усіх питань скарги.

39. Письмово повідомити кожній з нас на домашню та електронну адреси про результати перевірки скарги і суть прийнятого рішення.

40. У разі (часткової) відмови в задоволенні вимог скарги надати кожній з нас на домашню адресу письмове рішення з мотивами відмови та роз'яснити порядок його оскарження.

Додатки (в копіях): лист ДСП від 11.02.16, рішення про відмову в допомозі, розрахунок, додатковий примірник цього звернення в docx-форматі. Докази інвалідності обох заявниць та звернення за правовою допомогою подані раніше. Інші потрібні наявні документи будуть надані на першу ж вимогу.

20.03.17

Підпис: Н.М. Щербата

Підпис: А.В. Щербата Від імені неповнолітньої дитини Щербатої А.В. (ст.154.2 СК України) мати

Підпис: Н.М. Щербата»

(Кінець цитати).

2. Наскільки нам відомо, питання, з якими ми звернулися до Президента України п. Петра Порошенка, знаходяться в його виключній компетенції, і, за ст.106 Конституції України, не можуть делегуватися чи в будь-який інший спосіб передаватися для вирішення будь-яким іншим органам чи особам.

2.1. Встановлений законом строк вирішення нашого листа сплив ще 20.04.17, однак, станом на сьогодні жодної відповіді Президента України п. Петра Порошенка на «Скаргу №6-17 про винищення (истребление) в Україні дітей без батьків та їх матерів» ми не отримала – ні слуху, ні духу.

2.2. На відповідних інтернет-порталах та в іншому публічному доступі відсутня інформація про звернення Президента України п. Петра Порошенка до Конституційного Суду України з поданням про невідповідність ст.ст.3, 22, 24, 27, 28, 46, 48 та 49 Конституції України (неконституційність) закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» від 24.12.2015 №911-VIII в частині внесення змін до частини першої статті 18-3 Закону України "Про державну допомогу сім'ям з дітьми" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 20, ст. 102; 2005 р., №№ 17-19, ст. 267, № 26, ст. 356; 2006 р., № 22, ст. 185; 2012 р., № 4, ст. 21) у вигляді а) заміни цифри "50" на цифру «100» та б) виключення слів "але не менше 30 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку"; про подання Президента України п. Петра Порошенка, в порядку законодавчої ініціативи, до Верховної Ради України законопроекту про скасування закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» від 24.12.2015 №911-VIII в частині внесення змін до частини першої статті 18-3 Закону України "Про державну допомогу сім'ям з дітьми" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 20, ст. 102; 2005 р., №№ 17-19, ст. 267, № 26, ст. 356; 2006 р., № 22, ст. 185; 2012 р., № 4, ст. 21) у вигляді а) заміни цифри "50" на цифру «100» та б) виключення слів "але не менше 30 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку"; про подання Президента України п. Петра Порошенка, в порядку законодавчої ініціативи, до Верховної Ради України законопроекту про негайне припинення та заборону 10-кратного перевищення будь-яких бюджетних виплат в рахунок заробітної плати та соціальних виплат, в розрахунку на місяць, в порівнянні з мінімальними аналогічними виплатами; про подання Президента України п. Петра Порошенка, в порядку законодавчої ініціативи, до Верховної Ради України законопроекту про негайне повернення до бюджету усіх бюджетних виплат за останні 10 років в рахунок заробітної плати та соціальних виплат, в розрахунку на місяць, що 10-кратно перевищують мінімальні аналогічні виплати, як отриманих з порушенням основних принципів прав людини, зокрема, принципу суспільної справедливості та пропорційності витрат суспільних фондів; про подання Президента України п. Петра Порошенка, в порядку законодавчої ініціативи, до Верховної Ради України законопроекту про внесення змін до Кримінального кодексу України, яким доповнити вказаний кодекс усіма злочинами, передбаченими ст.ст.7 та 8 Римського статуту міжнародного кримінального суду як злочинами проти людяності та воєнними злочинами, за національним кримінальним правом. Цей факт дає обґрунтовані підстави вважати, що Президент України п. Петро Порошенко не виконав свої ПОВНОВАЖЕННЯ=ОБОВ'ЯЗКИ стосовно нашого звернення, не звертався до Конституційного Суду України та Верховної Ради України з відповідними поданнями, чим порушив конституційні та конвенційні права сотень тисяч дітей без батьків та їх матерів в Україні. Схоже на те, що саме з метою приховання такої очевидної протиправної бездіяльності протягом

майже року від Президента України п. Петра Порошенка ні слуху, ні духу на наше звернення. Це означає, що саме звернення ним не розглядалось і не вирішувалось по суті, а просто покладене під сукно. Складається враження, що Президент України п. Петро Порошенко дивиться на все це крізь пальці, і пропускає все це повз вуха – нічого не робить не лише з власної ініціативи, а й навіть як реагування на звернення.

3. Наше наступне звернення від 03.10.17 з метою дізнатися, яка ж доля спіткала скаргу, наткнулось на глуху стіну протистояння чисельних чиновників адміністрації Президента України п. Петра Порошенка – як об стіну горохом. Тематична переписка оприлюднена тут:

https://dostup.pravda.com.ua/request/6s17zapitpovtor_skargha_odin_mat. Схоже на те, що тут розроблена спеціальна протиправна схема, як приховати від українського народу власну злочинну бездіяльність, покрити злочини чиновників на грошах, і палець-о-палець не вдарити для виконання законних обов'язків із захисту людей. Бо хіба ж Боги сходять з Олімпу до кожної мрази типу народу? Схоже на те, що Президент України п. Петро Порошенко організував свою діяльність таким чином, що він НИКОЛИ не виконує власні конституційні обов'язки гаранта Конституції, задля яких народ обрав його гарантом, в тому числі в частині звернень громадян до нього про поновлення їх порушених конституційних прав з використанням виключно президентських квазі-судових правозахисних повноважень – такі звернення громадян Президент України п. Петро Порошенко просто ігнорує: не приймає їх та не розглядає НИКОЛИ – шістки просто не допускають до нього жодні звернення громадян.

3.1. Не маючи вибору, факт та час вчинення (продовження вчинення) порушень щодо нас Президентом України п. Петром Порошенком ми виявляли емпіричним шляхом. Зокрема, 21.10.17 ми виявили факт порушення (продовження порушення) наших прав на звернення Президентом України п. Петром Порошенком в такий спосіб: 1) 21.10.17 ми відкрили приватну електронну поштову скриньку, на яку просили надати інформацію за скаргою та відповідь на неї, і виявили, що 21.10.17 листи Президента України п. Петра Порошенка щодо «Скарги №6-17 про винищення (истребление) в Україні дітей без батьків та їх матерів» в неї не надходили; 2) 21.10.17 ми відімкнули сімейну поштову скриньку в нашому під'їзді, куди «Укрпошта» доставляє надіслану на нашу домашню адресу пошту, і виявили, що 21.10.17 листи Президента України п. Петра Порошенка щодо «Скарги №6-17 про винищення (истребление) в Україні дітей без батьків та їх матерів» в неї не доставлені. Це означає, що 21.10.17 Президент України п. Петро Порошенко порушив наше право на звернення шляхом ненадання нам інформації за скаргою та відповіді на неї. Оскільки скарга подана ще 20.03.17, і з того часу жодна інформація щодо неї Президентом України п. Петром Порошенком нам не надавалась, це означає, що порушення наших прав на звернення з боку Президента України п. Петра Порошенка, розпочате ще 20.03.17, не припинене до сьогодні (для точності, мінус 3 дні на пробіг пошти), є триваючим, триває вже понад 7 місяців, і продовжує тривати надалі; а ми є жертвами такого порушення протягом понад 7 місяців, і продовжуємо бути ними і на даний час.

3.2. А Уповноважений виявить факти викладених в цьому листі порушень, вчинених щодо нас Президентом України п. Петром Порошенком, тоді, коли отримає цього листа.

3.3. Це означає, що, в порушення приписів закону України «Про звернення громадян», в період з 20.03.17 по сьогодні, 23.10.17, тобто, протягом понад СЕМИ місяців, оскаржувана особа – Президент України п. Петро Порошенко вчинив і продовжує вчиняти щонайменше 19 триваючих до сьогодні порушень наших прав людини та українських нормативних приписів щодо «Скарги №6-17 про винищення (истребление) в Україні дітей без батьків та їх матерів», а саме:

3.3.1. де-факто не прийняв звернення, тобто, де-факто відмовив в його прийнятті;

3.3.2. де-факто не розглянув вчасно звернення, тобто, де-факто відмовив в його розгляді;

3.3.3. не перевіряв об'єктивно, всебічно і вчасно звернення;

3.3.4. не забезпечив нашого права особисто викласти аргументи особі, що перевіряла звернення, не повідомивши, хто конкретно з посадових осіб, де, коли та в який спосіб перевіряв скаргу;

3.3.5. не забезпечив нашого права брати участь у перевірці звернення, не повідомивши, хто конкретно з посадових осіб, де, коли та в який спосіб перевіряв скаргу;

3.3.6. не повідомив нас письмово про результати перевірки звернення;

3.3.7. не забезпечив нашого права знайомитися з матеріалами перевірки, не надіславши нам для ознайомлення жодного з матеріалів перевірки звернення;

3.3.8. не забезпечив нашого права бути присутнім при розгляді скарги, не повідомивши нам час та місце розгляду звернення;

3.3.9. не вжив жодних невідкладних заходів до припинення щодо нас неправомірних дій та бездіяльності, викладених в зверненні;

3.3.10. не вжив, не виявив та не усунув причини та умови, які сприяли оскаржуваним нами порушенням;

- 3.3.11. не забезпечив поновлення наших порушених прав, реальне виконання прийнятих у зв'язку зі зверненням рішень;
- 3.3.12. не вжив заходів щодо відшкодування у встановленому законом порядку матеріальних збитків, яких було завдано нам в результаті ущемлення наших прав та законних інтересів;
- 3.3.13. не вирішив питання про відповідальність осіб, з вини яких було допущені порушення,
- 3.3.14. не прийняв рішення відповідно до чинного законодавства про задоволення нашого звернення, і не забезпечив його виконання шляхом поновлення наших порушених прав;
- 3.3.15. не повідомив нам суть прийнятого щодо звернення рішення;
- 3.3.16. не ознайомив нас з жодним рішенням про відмову в задоволенні вимог звернення (якщо таке було);
- 3.3.17. не довів до нашого відома в письмовій формі рішення про відмову в задоволенні вимог, викладених в зверненні (якщо таке було), з посиланням на Закон і викладенням мотивів відмови.
- 3.3.18. не надав відповідь за результатами розгляду звернення за підписом керівника або особи, яка виконує його обов'язки.
- 3.3.19. не роз'яснив порядок оскарження прийнятого за зверненням рішення у разі визнання звернення необґрунтованим.

4. Відповідно до ст.1.1 закону України «Про запобігання корупції», «У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

- корупційне правопорушення - діяння, що містить ознаки корупції, вчинене особою, зазначеною у частині першій статті 3 цього Закону, за яке законом встановлено кримінальну, дисциплінарну та/або цивільно-правову відповідальність;

- корупція - використання особою, зазначеною у частині першій статті 3 цього Закону, наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття такої вигоди чи прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб або відповідно обіцянка/пропозиція чи надання неправомірної вигоди особі, зазначеній у частині першій статті 3 цього Закону, або на її вимогу іншим фізичним чи юридичним особам з метою схилити цю особу до протиправного використання наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей».

4.1. Тобто, корупцією, серед іншого, закон визначив – це використання, зокрема, будь-яким державним службовцем наданих йому службових повноважень з метою одержання неправомірної вигоди для себе чи ІНШИХ осіб.

5. Виходить, якщо Президент України п. Петро Порошенко протиправно не виконав свого як гаранта Конституції України ОБОВ'ЯЗКУ зі звернення до КСУ з поданням про визнання неконституційним ОЧЕВИДНО неконституційного закону, то такою протиправною бездіяльністю протягом майже року він унеможливив визнання неконституційним, за ініціативою Президента України, оскаржуваного нами закону, та де-факто надав неправомірну вигоду винним відповідальним посадовим особам уряду та Верховної Ради України, які своїми протиправними діями та бездіяльністю уможливили ухвалення да тривалу дію неконституційного закону і, як наслідок, завдали мільярдних збитків сотням тисяч українських дітей без батьків та їх матерів, та відмовили їм в доступі до їжі, ліків, одягу та житла.

5.1. Надана Президентом України п. Петром Порошенком цій армії корумпованих посадовців неправомірною вигодою полягала в уможливленні кожним з них 1) уникнення або, щонайменше, відстрочення щонайменше на рік усіх видів відповідальності щодо кожного з них, включаючи і кримінальної, за їх дії, що уможливили ухвалення та виконання неконституційного закону та винищення людей, а також бездіяльності щодо приведення вказаного закону у відповідність до Конституції України, а відтак, і 2) уникнення відшкодування завданої ними шкоди. Вартість отриманої неправомірної вигоди у формі завданої вказаними вище чиновниками шкоди достеменно можуть порахувати лише уповноважені органи, які мають доступ до загальнодержавних даних з бюджетних, включаючи соціальних, виплат, в тому числі і самотнім матерям. Однак, враховуючи, що потерпілими від такого масштабного злочину є сотні тисяч українських дітей без батьків та їх матерів, вона (вигода) обраховується щонайменше в мільйонах, якщо не мільярдах, гривень, і такі наслідки визнані законом тяжкими.

5.2. Це означає, що лише за одним епізодом незвернення з поданням до КСУ за нашим листом «Скарга №6-17 про винищення (истребление) в Україні дітей без батьків та їх матерів» (а таких епізодів – не один) Президент України п. Петро Порошенко вчинив корупційне правопорушення, в якому наявні ознаки кримінального злочину з тяжкими наслідками, передбаченого ст.364.2 КК України, який віднесений до корупційних злочинів і який тягне кримінальну відповідальність за його вчинення.

6. Цим листом ми інформуємо Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини та Представника Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, відповідального, відповідно до посадових обов'язків, за вирішення питань цього листа (далі – Уповноважений) про вчинення Президентом України п.

Петром Порошенком корупційного правопорушення у формі бездіяльності – протиправного незвернення до КСУ, на нашу «Скаргу №6-17 про винищення (истребление) в Україні дітей без батьків та їх матерів», з поданням про невідповідність ст.ст.3, 22, 24, 27, 28, 46, 48 та 49 Конституції України (неконституційність) закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» від 24.12.2015 №911-VIII в частині внесення змін до частини першої статті 18-3 Закону України "Про державну допомогу сім'ям з дітьми" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 20, ст. 102; 2005 р., №№ 17-19, ст. 267, № 26, ст. 356; 2006 р., № 22, ст. 185; 2012 р., № 4, ст. 21) у вигляді а) заміни цифри "50" на цифру «100» та б) виключення слів "але не менше 30 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку"; протиправного неподання Президента України п. Петра Порошенка, в порядку законодавчої ініціативи, до Верховної Ради України законопроекту про скасування закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» від 24.12.2015 №911-VIII в частині внесення змін до частини першої статті 18-3 Закону України "Про державну допомогу сім'ям з дітьми" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 20, ст. 102; 2005 р., №№ 17-19, ст. 267, № 26, ст. 356; 2006 р., № 22, ст. 185; 2012 р., № 4, ст. 21) у вигляді а) заміни цифри "50" на цифру «100» та б) виключення слів "але не менше 30 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку"; протиправного неподання Президента України п. Петра Порошенка, в порядку законодавчої ініціативи, до Верховної Ради України законопроекту про негайне припинення та заборону 10-кратного перевищення будь-яких бюджетних виплат в рахунок заробітної плати та соціальних виплат, в розрахунок на місяць, в порівнянні з мінімальними аналогічними виплатами; протиправного неподання Президента України п. Петра Порошенка, в порядку законодавчої ініціативи, до Верховної Ради України законопроекту про негайне повернення до бюджету усіх бюджетних виплат за останні 10 років в рахунок заробітної плати та соціальних виплат, в розрахунок на місяць, що 10-кратно перевищують мінімальні аналогічні виплати, як отриманих з порушенням основних принципів прав людини, зокрема, принципу суспільної справедливості та пропорційності витрат суспільних фондів; протиправного неподання Президента України п. Петра Порошенка, в порядку законодавчої ініціативи, до Верховної Ради України законопроекту про внесення змін до Кримінального кодексу України, яким доповнити вказаний кодекс усіма злочинами, передбаченими ст.ст.7 та 8 Римського статуту міжнародного кримінального суду як злочинами проти людяності та воєнними злочинами, за національним кримінальним правом. Це корупційне правопорушення Президента України п. Петра Порошенка заборонене законом України «Про запобігання корупції» та містить ознаки кримінального злочину з тяжкими наслідками, передбаченого ст.364.2 КК України, який віднесений до корупційних злочинів, і який тягне кримінальну відповідальність за його вчинення.

7. Відповідно до ст.60.1 закону України «Про запобігання корупції», «Особам, зазначеним у пунктах 1, 2, 4 і 5 частини першої статті 3 цього Закону, а також особам, які постійно або тимчасово обіймають посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських обов'язків, або спеціально уповноважені на виконання таких обов'язків у юридичних особах приватного права незалежно від організаційно-правової форми, забороняється: 1) відмовляти фізичним або юридичним особам в інформації, надання якої цим фізичним або юридичним особам передбачено законом; 2) надавати несвоєчасно, недостовірну чи не в повному обсязі інформацію, яка підлягає наданню відповідно до закону.

7.1. Виходить, якщо Президент України п. Петро Порошенко протиправно не виконав свого ОБОВ'ЯЗКУ з розгляду та вирішення нашої «Скарги №6-17 про винищення (истребление) в Україні дітей без батьків та їх матерів», і вчинив при цьому щонайменше 19 порушень закону України «Про звернення громадян», в тому числі щонайменше 7 порушень закону України «Про звернення громадян» у формі відмови де-факто в наданні нам інформації, надання якої передбачено законом України «Про звернення громадян», а також у формі надання несвоєчасно, недостовірної чи не в повному обсязі інформації, яка підлягає наданню нам відповідно до закону «Про звернення громадян» (а саме: 1) не повідомив нас письмово про результати перевірки «Скарги №6-17 про винищення (истребление) в Україні дітей без батьків та їх матерів»; 2) не забезпечив нашого права знайомитися з матеріалами перевірки, не надіславши нам для ознайомлення жодного з матеріалів перевірки «Скарги №6-17 про винищення (истребление) в Україні дітей без батьків та їх матерів»; 3) не повідомив нас суть прийнятого щодо «Скарги №6-17 про винищення (истребление) в Україні дітей без батьків та їх матерів» рішення; 4) не ознайомив нас з жодним рішенням про відмову в задоволенні вимог «Скарги №6-17 про винищення (истребление) в Україні дітей без батьків та їх матерів» (якщо таке було); 5) не довів до нашого відома в письмовій формі рішення про відмову в задоволенні вимог, викладених в «Скарзі №6-17 про винищення (истребление) в Україні дітей без батьків та їх матерів» (якщо таке було), з посиланням на Закон і викладенням мотивів відмови; 6) не надав відповіді за результатами розгляду «Скарги №6-17 про винищення (истребление) в Україні дітей без батьків та їх матерів» за підписом керівника або особи, яка виконує його обов'язки; 7) не роз'яснив порядок оскарження прийнятого за «Скаргою №6-17 про винищення (истребление) в Україні дітей без батьків та їх матерів» рішення у разі визнання «Скарги №6-17

про винищення (истребление) в Україні дітей без батьків та їх матерів» необґрунтованою), то вчинив заборонені законом України «Про запобігання корупції» правопорушення, пов'язані з корупцією – 1) відмову нам в інформації, надання якої передбачено законом України «Про звернення громадян»; 2) надання нам несвоєчасно та не в повному обсязі інформації, яка підлягає наданню відповідно до закону України «Про звернення громадян», тобто порушень, які тягнуть адміністративну відповідальність за їх вчинення.

8. Цим листом ми інформуємо Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини та Представника Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, відповідального, відповідно до посадових обов'язків, за вирішення питань цього листа, про вчинення Президентом України п. Петром Порошенком, іншими невідомими нам відповідальними посадовими особами адміністрації Президента України, при вирішенні нашої «Скарги №6-17 про винищення (истребление) в Україні дітей без батьків та їх матерів», правопорушень, пов'язаних з корупцією – 1) відмови нам в інформації, надання якої передбачено законом України «Про звернення громадян»; 2) надання нам не в повному обсязі інформації, яка підлягає наданню відповідно до закону України «Про звернення громадян», тобто порушень, заборонених законом України «Про запобігання корупції», які тягнуть адміністративну відповідальність за їх вчинення.

II. Вимоги скарги

9. Відповідно до приписів ст.ст.11, 13-14, 16-17 закону України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини», 8.1) ст.255.1 КУпАП, я звертаюся до Уповноваженого і Просимо:

9.1. Відкрити за цим листом провадження у справі про порушення прав і свобод людини і громадянина.

9.2. ТЕРМІНОВО провести перевірку викладених фактів та розгляд звернення в установленому законом порядку. При цьому забезпечити реалізацією наших прав:

9.2.1. особисто викласти аргументи комісії (особі), що перевірятиме скаргу, та взяти участь у перевірці поданої скарги;

9.2.2. знайомитися з матеріалами перевірки скарги;

9.2.3. подавати додаткові матеріали та наполягати на їх запиті органом, який розглядає скаргу;

9.2.4. бути присутнім при розгляді скарги;

9.2.5. користуватися послугами адвоката або представника;

9.2.6. одержати письмову відповідь про результати розгляду скарги;

9.2.7. висловлювати усно або письмово вимогу щодо дотримання таємниці розгляду скарги;

9.2.8. вимагати відшкодування збитків, якщо вони стануть результатом порушень встановленого порядку розгляду звернень.

9.3. Забезпечити нашу участь в перевірці та розгляді скарги; для цього повідомити нам прізвища, імена та по-батькові, найменування посад посадових осіб, яким буде доручено проводити перевірку та/чи розгляд скарги, та завчасно повідомляти про місце та час усіх запланованих заходів з перевірки та/чи розгляду скарги.

9.4. Надати нам перелік усіх матеріалів з перевірки скарги, а саме найменування кожного документу, його автора, вихідний реєстраційний номер та дату, вхідний реєстраційний номер та дату вхідної реєстрації секретаріатом Уповноваженого.

9.5. Надати нам завчасно до початку розгляду скарги можливість ознайомлення з усіма матеріалами з перевірки скарги шляхом надсилання належних їх цифрових факсимільних копій (фотокопій з оригіналів) нам на електронну адресу, з якої отриманий цей лист;

9.6. Встановити поіменно та повідомити нам усіх винних та відповідальних посадових осіб, причетних до фактів викладених в скарзі порушень наших прав.

9.7. Розглянути скаргу в нашій присутності за місцем нашого проживання, заздалегідь повідомивши час та місце розгляду.

Вказане клопотання заявляється на підставі ст.ст.21.1, 24.1, 24.2 Конституції України, ст.ст.4.1.е), 5.2, 5.3, 13.1 Конвенції ООН про права інвалідів, що є частиною українського законодавства з 30.12.2009 року, ст.ст.6.1, 8, 14 Європейської Конвенції про захист прав людини та основних свобод, що є частиною українського законодавства з 24.07.1997 року, Резолюції Генеральної Асамблеї ООН №48/96 «Стандартні правила забезпечення рівних можливостей для інвалідів», прийнятої на 48 сесії Генеральної Асамблеї ООН 20 грудня 1993 року, ст.1.1.5), ст.ст.6.2, 12 закону України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні» для застосування позитивної дискримінації (розумного пристосування) з метою усунення непрямой дискримінації людей з інвалідністю та забезпечення їм, через розумне пристосування, однакового з неінвалідами доступу до квазі-судової процедури розгляду звернень в порядку закону України «Про звернення громадян».

9.8. Оскільки ми є малозабезпеченими інвалідами і, за законом, маємо право на публічного адвоката, просимо забезпечити наш доступ до квазі-судової процедури з розгляду цієї скарги, гарантований ст.6.1 Конвенції, в частині права на безоплатну правову допомогу як складової забезпечення принципу рівності

сторін та змагальності процедури розгляду скарги. Наведену конвенційну гарантію просимо забезпечити шляхом покладення зобов'язання на Вінницький місцевий центр з надання безоплатної вторинної правової допомоги (21021, м. Вінниця, вул. Порики, 29, vinnitysya1.vinnitysya@legalaid.gov.ua, тел.0-800-213-103) направити адвоката для представництва наших інтересів під час розгляду цієї скарги призначеної дати в призначеному місці. На наше звернення ще від 17.07.15 вказаний Центр ухвалив рішення про надання нам безоплатної правової допомоги, але адвоката для представництва наших інтересів в квазі-судових процедурах не виділив, і адвоката ми не маємо.

9.9. Просимо забезпечити виконання усіх дій з перевірки та розгляду скарги за нашої участі та участі публічного (призначеного) адвоката.

9.10. Негайно поновити наші порушені права шляхом забезпечення негайного законного примусу, наявними повноваженнями, Президента України п. Петра Порошенка прийняти, розглянути та задовольнити нашу «Скаргу №6-17 про винищення (истребление) в Україні дітей без батьків та їх матерів» в повному обсязі, включаючи усі її вимоги.

9.11. Негайно скласти адміністративні протоколи про вчинення Президентом України п. Петром Порошенком щонайменше 19 адміністративних правопорушень, передбачених ст.212-3.7 КУпАП, – (7) «незаконна відмова у ПРИЙНЯТТІ та РОЗГЛЯДІ звернення, ІНШЕ порушення Закону України "Про звернення громадян":

9.11.1. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) де-факто не прийняв нашого звернення, тобто, де-факто відмовив в його прийнятті;

9.11.2. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не розглянув вчасно наше звернення, тобто, де-факто відмовив в його розгляді;

9.11.3. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не перевіряв об'єктивно, всебічно і вчасно наше звернення;

9.11.4. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не забезпечив нашого права особисто викласти аргументи особі, що перевіряла звернення, не повідомивши, хто конкретно з посадових осіб, де, коли та в який спосіб перевіряв скаргу;

9.11.5. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не забезпечив нашого права брати участь у перевірці звернення, не повідомивши, хто конкретно з посадових осіб, де, коли та в який спосіб перевіряв скаргу;

9.11.6. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не повідомив нас письмово про результати перевірки звернення;

9.11.7. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не забезпечив нашого права знайомитися з матеріалами перевірки, не надіславши нам для ознайомлення жодного з матеріалів перевірки звернення;

9.11.8. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не забезпечив нашого права бути присутнім при розгляді скарги, не повідомивши нам час та місце розгляду звернення;

9.11.9. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не вжив жодних невідкладних заходів до припинення щодо нас неправомірних дій та бездіяльності, викладених в зверненні;

9.11.10. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не вжив, не виявив та не усунув причини та умови, які сприяли оскаржуваним нами порушенням;

9.11.11. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не забезпечив поновлення наших порушених прав, реальне виконання прийнятих у зв'язку зі зверненням рішень;

9.11.12. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не вжив заходів щодо відшкодування у встановленому законом порядку матеріальних збитків, яких було завдано нам в результаті ущемлення наших прав та законних інтересів;

9.11.13. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не вирішив питання про відповідальність осіб, з вини яких було допущені порушення,

9.11.14. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не прийняв рішення відповідно до чинного законодавства про задоволення нашого звернення, і не забезпечив його виконання шляхом поновлення наших порушених прав;

9.11.15. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не повідомив нас суть прийнятого щодо звернення рішення;

9.11.16. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не ознайомив нас з жодним рішенням про відмову в задоволенні вимог звернення (якщо таке було);

9.11.17. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не довів до нашого відома в письмовій формі рішення про відмову в задоволенні вимог, викладених в зверненні (якщо таке було), з посиланням на Закон і викладенням мотивів відмови;

9.11.18. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не надав відповідь за результатами розгляду звернення за підписом керівника або особи, яка виконує його обов'язки;

9.11.19. ст.212-3.2 КУпАП, – (7) не роз'яснив порядок оскарження прийнятого за зверненням рішення у разі визнання звернення необґрунтованим.

Якщо виявлені порушення є вчиненими повторно протягом року, з числа будь-яких з порушень, передбачених частинами першою - сьомою ст.212-3 КУпАП, за яке особу вже було піддано адміністративному стягненню, просимо скласти відповідні протоколи про порушення ст.212-3.8 КУпАП.

9.12. Внести до протоколів про вчинення Президентом України п. Петром Порошенком адміністративних правопорушень, передбачених ст.212-3.7 (8) КУпАП, дані про нас як потерпілих та свідків.

- 9.13. Внести до протоколів про вчинення Президентом України п. Петром Порошенком адміністративних правопорушень дані про докази у вигляді 1) нашої «Скарги №6-17 про винищення (истребление) в Україні дітей без батьків та їх матерів»; 2) переписки за нашим наступним зверненням щодо нашої «Скарги №6-17 про винищення (истребление) в Україні дітей без батьків та їх матерів», оприлюдненої за адресою https://dostup.pravda.com.ua/request/6s17zapitpovtor_skargha_odin_mat; 3) наших пояснень як потерпілих та свідків.
- 9.14. Подати уповноваженому суду усі зібрані релевантні матеріали про вчинення Президентом України п. Петром Порошенком адміністративних правопорушень, передбачених ст.212-3.7 (8) КУпАП, для їх розгляду в порядку ст.221 КУпАП на предмет притягнення Президента України п. Петра Порошенка до адміністративної відповідальності, передбаченої законом.
- 9.15. Направити Президенту України п. Петру Порошенку подання як акт реагування Уповноваженого, яким завимагати:
- 9.15.1. вжиття заходів до припинення існуючої системної протиправної різновекторної діяльності Президента України п. Петра Порошенка з порушень прав людини з питань вирішення звернень громадян;
- 9.15.2. негайного поновлення Президентом України п. Петром Порошенком усіх наших порушених конституційних прав шляхом прийняття, розгляду, вирішення, задоволення нашої «Скарги №6-17 про винищення (истребление) в Україні дітей без батьків та їх матерів» та реального виконання в натурі ухвалених рішень;
- 9.15.3. притягнення до встановленої законом відповідальності усіх винних посадових осіб, відповідальних за наведені та виявлені перевіркою порушення наших прав людини.
- 9.16. За наслідками перевірки цієї скарги звернутися до суду від нашого імені з позовом про поновлення Президентом України п. Петром Порошенком наших встановлених перевіркою порушених прав, а також через свого представника взяти участь в судовому процесі. Через інвалідність та стан здоров'я, ненадання нам публічного адвоката, про що ми раніше неодноразово повідомляла Уповноваженого та про що надавали докази, складний сімейний стан – обоє батьки (бабуся та дідусь) – лежачі інваліди 1А групи, Щербата Наталя Михайлівна – інвалід 2 групи, Щербата Анастасія Віталіївна – дитина-інвалід, – ми не можемо цього зробити самостійно.
- 9.17. Вжити, в межах наданих повноважень, усіх інших релевантних заходів до відновлення наших порушуваних Президентом України п. Петром Порошенком прав людини, викладених в цьому листі.
- 9.18. Просимо розглянути та вирішити цю скаргу у встановлений законом України «Про звернення громадян» МІСЯЧНИЙ строк – не пізніше 23.11.17. Відповідно до ст.20.2 закону України «Про звернення громадян», «На обґрунтовану письмову вимогу громадянина термін розгляду може бути скорочено від встановленого цією статтею терміну». Відтак, просимо розглянути наше звернення у скорочений 10-денний строк, оскільки Президент України п. Петро Порошенко загалом вже понад СІМ місяців, тобто, в 7 разів більше від встановленого законом строку, розглядає наше звернення, і щоденне зволікання з поновлення наших порушених прав, викладених в цьому зверненні, є подальшою віктимізацією нас як жертв порушення прав людини.
- 9.19. Відповідно до 20.3 закону України «Про звернення громадян», «Звернення громадян, які мають встановлені законодавством пільги, розглядаються у першочерговому порядку». Просимо розглянути наше звернення як інваліда 2 групи та дитини-інваліда – осіб, які мають пільги за законодавством, у першочерговому порядку.
- 9.20. Забезпечити негайне припинення, усіма наявними повноваженнями, наведених тут порушень прав людини.
- 9.21. Виявити та усунути причини та умови, які сприяли наведеним тут порушенням; забезпечити, усіма наявними повноваженнями, унеможливлення повторення таких порушень на майбутнє.
- 9.22. Вжити передбачених законом заходів та вирішити питання про притягнення у встановленому законом порядку до встановленої законом відповідальності, за наведені в цій скарзі та виявлені в ході перевірки скарги додаткові порушення наших прав людини, усіх встановлених в ході перевірки цієї скарги винних та відповідальних посадових осіб, причетних до викладених тут та встановлених перевіркою порушень.
- 9.23. Не допускати безпідставної передачі розгляду цієї скарги іншим органам. Ми не надаємо згоди на передачу скарги та наших персональних даних будь-яким третім особам.
- 9.24. Надати нам перелік усіх матеріалів з перевірки та розгляду цієї скарги, а саме найменування кожного документу, його автора, вихідний реєстраційний номер та дату, вхідний реєстраційний номер та дату вхідної реєстрації секретаріатом Уповноваженого.

9.25. Надати нам можливість ознайомлення з усіма матеріалами з перевірки та розгляду цієї скарги шляхом надсилання їх належних факсимільних копій (фотокопій з оригіналів) в цифровій (електронній) формі на електронну адресу, з якої отриманий цей лист.

9.26. Надати нам на електронну адресу, з якої отриманий цей лист, письмове рішення та письмову відповідь з усіх питань скарги та цього звернення.

9.27. Письмово повідомити нам на електронну адресу, з якої отриманий цей лист, про результати перевірки скарги і суть прийнятого рішення.

9.28. У разі (часткової) відмови в задоволенні вимог скарги надати нам на електронну адресу, з якої отриманий цей лист, письмове рішення з мотивами відмови та роз'яснити порядок його оскарження.

9.29. Повідомити нам вхідний реєстраційний номер та дату вхідної реєстрації цього звернення та надати нам його належну електронну факсимільну копію (фотокопію з оригіналу) з реквізитами вхідної реєстрації.

III. Вимоги запитів на доступ до публічної інформації та персональних даних, заяви на отримання інформації, необхідної нам для реалізації наших прав людини

10. Відповідно до ст.ст.8, 10 Європейської Конвенції про захист прав людини, ст.34.2 Конституції України, законів України «Про інформацію», «Про доступ до публічної інформації», «Про звернення громадян», «Про захист персональних даних», просимо надати нам наші персональні дані та інформацію, необхідну нам для реалізації наших прав людини, публічну інформацію, ЩО Є ПРЕДМЕТОМ СУСПІЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ, необхідну нам для виявлення порушень прав людини, зловживання владою, ризиків для здоров'я людей, і яку ми маємо намір оприлюднити для суспільства, зокрема, публічну інформацію про себе, яка частково є також нашими персональними даними, а саме:

10.1. Повідомити нам вхідний реєстраційний номер та дату вхідної реєстрації цього звернення та надати нам його належну електронну факсимільну копію (фотокопію з оригіналу) з реквізитами вхідної реєстрації.

10.2. Надати нам перелік усіх документів, складених та/чи отриманих за цим листом, включаючи усіх звернень та подань, тощо офісу Уповноваженого до будь-яких юридичних та фізичних осіб, а також отриманих на них відповідей; усіх складених за цим зверненням протоколів про адміністративні порушення, а саме найменування кожного документу, його автора, вихідний реєстраційний номер та дату, вхідний реєстраційний номер та дату вхідної реєстрації секретаріатом Уповноваженого.

10.3. Надати нам належні факсимільні копії (фотокопії з оригіналів) усіх документів, складених та/чи отриманих за цим листом, включаючи усіх звернень та подань, тощо офісу Уповноваженого до будь-яких юридичних та фізичних осіб, а також отриманих на них відповідей; усіх складених за цим зверненням протоколів про адміністративні порушення.

10.4. Надати нам можливість ознайомлення з усіма матеріалами з розгляду цієї скарги шляхом надсилання їх належних факсимільних копій (фотокопій з оригіналів) в цифровій (електронній) формі на електронну адресу, з якої отриманий цей лист.

10.5. Письмово повідомити нам на електронну адресу, з якої отриманий цей лист, про результати перевірки скарги і суть прийнятого рішення.

10.6. Надати нам на електронну адресу, з якої отриманий цей лист, письмове рішення та письмову відповідь з усіх питань скарги.

10.7. У разі (часткової) відмови в задоволенні вимог скарги надати нам на електронну адресу, з якої отриманий цей лист, письмове рішення з мотивами відмови та роз'яснити порядок його оскарження.

10.8. Повідомити, які конкретні заходи щодо протидії та запобігання корупції та правопорушенням, пов'язаним з корупцією, вжиті Уповноваженим за наслідками розгляду цього листа;

10.8.1. Надати належно засвідчені електронні факсимільні копії (фотокопії з оригіналів) усіх створених за цим листом документів щодо протидії та запобігання корупції та правопорушенням, пов'язаним з корупцією.

Роз'яснюємо, що, відповідно до 5,6,7 закону України «Про звернення громадян», «Письмове звернення також може бути надіслане з використанням мережі Інтернет, засобів електронного зв'язку (електронне звернення).

У зверненні має бути зазначено прізвище, ім'я, по батькові, місце проживання громадянина, викладено суть порушеного питання, зауваження, пропозиції, заяви чи скарги, прохання чи вимоги. Письмове звернення повинно бути підписано заявником (заявниками) із зазначенням дати. В електронному зверненні також має бути зазначено електронну поштову адресу, на яку заявнику може бути надіслано відповідь, або відомості про інші засоби зв'язку з ним. Застосування електронного цифрового підпису при надсиланні електронного звернення не вимагається».

Принадібно роз'яснюю Вам, що, відповідно до ст. 3 закону України «ПРО СВОБОДУ ПЕРЕСУВАННЯ ТА ВІЛЬНИЙ ВИБІР МІСЦЯ ПРОЖИВАННЯ В УКРАЇНІ», «...місце проживання - житло, розташоване на території адміністративно-територіальної одиниці, в якому особа проживає...». Місцем нашого проживання є житло в м. Вінниці. Законом України «Про звернення громадян» надання заявниками адреси місця проживання,

визнаної законом КОНФІДЕНЦІЙНОЮ інформацією, не вимагається. Разом з тим, усі наші актуальні персональні дані про нашу інвалідність, склад сім'ї тощо, включно наша адреса, та документи на їх підтвердження, надані нами раніше Уповноваженому з нашими зверненнями і наявні в нього. Зокрема, на нашу актуальну і сьогодні адресу надісланий лист секретаріату Уповноваженого, зареєстрований за вихідним №2/7-Щ279228.16-1/02-148 від 08 лютого 2017 року.

Роз'яснюємо, що, відповідно до ст.2.2 закону України «Про доступ до публічної інформації», вказаний закон «...не поширюється... на ВІДНОСИНИ у сфері звернень громадян, які регулюються спеціальним законом», тобто, на стосунки суб'єктів звернень – заявників та скаржників, з одного боку, і юридичних осіб-адресатів звернень та їх посадових осіб, протягом часу процедури звернення та з приводу цієї процедури. Це обмеження не поширюється на будь-які інші, крім ВІДНОСИН, аспекти звернень, в тому числі і на ДОКУМЕНТАЦІЮ звернень. Навпаки, всі ДОКУМЕНТИ звернень, що містять відображену та задокументовану будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформацію, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків з прийняття та розгляду звернень, передбачених чинним законодавством, за приписами ст.1 закону України «Про доступ до публічної інформації», є ПУБЛІЧНОЮ інформацією, а тому на усі документи щодо усіх звернень громадян поширюються усі релевантні правила закону України «Про доступ до публічної інформації».

Роз'яснюємо, що, відповідно до ст.7 закону України «Про інформацію», «2. Ніхто не може обмежувати права особи у виборі ФОРМ і ДЖЕРЕЛ одержання інформації, за винятком випадків, передбачених законом».

Роз'яснюємо, що, відповідно до ст.19 закону України «Про звернення громадян», «ст.19: Органи державної влади і місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації незалежно від форм власності, об'єднання громадян, засоби масової інформації, їх керівники та інші посадові особи в межах своїх повноважень зобов'язані: ...письмово повідомляти громадянина про результати перевірки заяви чи скарги...» Це означає, що одна відповідь надається на ОДНЕ звернення. Чинним законодавством України не передбачене право об'єднувати в одному документі кілька відповідей на кілька звернень. Відповідно до ст.19.2 Конституції України, «Органи державної влади... їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України». Це означає, що колективна відповідь на кілька звернень суперечить ст.19.2 Конституції України, отже, є протиправною, а тому взагалі не вважається відповіддю на жодне із звернень, про які в ній ідеться. Це означає, що надання такої відповіді тягне персональну відповідальність винних посадових осіб, в тому числі і адміністративну, як при відсутності відповіді.

Ми не даємо згоди на будь-яке об'єднання відповідей на різні звернення.

Роз'яснюємо, що, відповідно до ст.20.1 закону України «Про доступ до публічної інформації», «Розпорядник інформації має надати відповідь на ЗАПИТ на інформацію не пізніше п'яти робочих днів з дня отримання запиту». Це означає, що одна відповідь надається на ОДИН запит. Ні законом України «Про доступ до публічної інформації», ні іншим чинним законодавством України не передбачене право розпорядника інформації об'єднувати в одному документі кілька відповідей на кілька запитів, тим більше, кільком різним запитувачам. Відповідно до ст.19.2 Конституції України, «Органи державної влади... їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України». Це означає, що колективна відповідь на кілька звернень суперечить ст.19.2 Конституції України, отже, є протиправною, а тому взагалі не вважається відповіддю на жодний із запитів, про які в ній ідеться. Це означає, що надання такої відповіді тягне персональну відповідальність винних посадових осіб, в тому числі і адміністративну, як при відсутності відповіді.

Ми не даємо згоди на будь-яке об'єднання відповідей на різні запити.

Роз'яснюємо, що в стосунках щодо доступу до своїх чи чужих персональних даних Закон України «Про доступ до публічної інформації» має перевагу і діє та застосовується як спеціальний пізніше ухвалений закон стосовно раніше ухваленого більш загального тематичного закону «Про захист персональних даних» (підстава: ст.ст.16.1, ст.16.6 закону «Про захист персональних даних», п.2 Розділу VI ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ закону «Про доступ до публічної інформації»).

Ми не даємо згоди на використання будь-якої інформації стосовно нас та наших персональних даних, включно будь-яких контактних даних, для будь-якої мети і в будь-який спосіб, включаючи і для комунікації з нами, за виключенням мети, вказаної в цьому зверненні.

Відповідь та запитану інформацію в оригіналах чи в цифрових (електронних) факсимільних копіях (фотокопіях з оригіналів), належно засвідчених відповідно до приписів ст.1 Указу Президії Верховної Ради СРСР від 4 серпня 1983 року №9779-Х „Про порядок видачі та засвідчення підприємствами, установами, організаціями копій документів, що стосуються прав громадян“ (Відомості Верховної Ради (ВВР), 1983, N32, ст.492), який діє в Україні відповідно до ст.3 Закону України „Про правонаступництво України“, пунктів 5.26, 5.27

Національного стандарту України Державної уніфікованої системи документації, Уніфікованої системи організаційно-розпорядчої документації "Вимоги до оформлювання документів" (ДСТУ 4163-2003, затвердженого наказом Держспоживстандарту України від 07.04.2003 № 55), Просимо надати нам в установлений законом строк на нашу електронну адресу, з якої отриманий цей лист. Ми не даємо згоди на використання будь-яких інших наших контактних даних для мети переписки за цим листом.

З огляду на те, що сервіс Доступ до правди не надає опцій приєднання файлів, наша «Скарга №6-17 про винищення (истребление) в Україні дітей без батьків та їх матерів» з доказами її вручення адресату, за усіма доступними електронними адресами, додається за посиланням

<https://drive.google.com/open?id=0VxcPByt6cA0Ec0l6T1JOSEtfek0>. З цього доказу вилучені наші домашня адреса, як віднесена законом до конфіденційної інформації, та наша приватна електронна адреса, як віднесена до конфіденційної інформації нами.

Усі інші докази оприлюднені за лінками, наданими в тексті цього листа, та надані Уповноваженому раніше, і наявні в Уповноваженого. Однак, при наявності потреби та законних підстав, ці раніше надані докази, як і всі інші наявні докази будуть надані засобами Інтернету додатково на першу ж вимогу.

23.10.17

З повагою,

Підпис: Н.М. Щербата

Підпис: А.В. Щербата

Від імені неповнолітньої дитини Щербатої А.В. (ст.154.2 СК України) мати

Підпис: Н.М. Щербата

З повагою,

Щербата Наталя Михайлівна

Щербата Анастасія Віталіївна

Прошу надати відповідь у визначений законом термін електронною поштою.

Це повідомлення було надіслане через сайт "Доступ до Правди", призначення якого - надання можливості громадянам надсилати запити про публічну інформацію з подальшою публікацією цих запитів та відповідей на них
